

Justitsministeren (Alberti): Naar jeg har den Ære at forelægge for Tinget Forslag til Lov om Rettens Pleje, vil det, tror jeg, staa i alle Medlemmers friske Erindring, hvorledes der i Fjor ved denne Tid blev forelagt 4 Lovforslag sigtende til Gennemførelse af en Reform af vor Retspleje, dels et Forslag om Organisation af Domsmagten, Politivæsenet og Sagfører-væsenet, dels et Forslag om den borgerlige Retspleje, et Forslag om Strafferetsplejen og endelig et Forslag om Retsafgifter. Det vil ligeledes være i det høje Tings Erindring, at det nedsatte Udvalg ved et meget anstrengt og energisk Arbejde viste sig i Stand til allerede i forrige Samling at afgive Betænkning over de 3 førstnævnte Lovforslag, og at det ikke var langt fra, at det kunde have været naaet at faa Lovforslagene bragte til 3die Behandling her i Tinget. Naar dette nu ikke lykkedes, har jeg ment, at det vilde være rigtigt at optage den Traad, som var spunden ved Udvalgets Arbejde og dets Forhandlinger med mig under Arbejdets Gang, saaledes at jeg ved Forelæggelsen af Sagen her paa ny i Tinget tog Hensyn til det Arbejde, som var fremkommet gennem Udvalgets Behandling. Og det har jeg gjort saaledes, at jeg paa alle de overordentlig mange — og deriblandt mange vigtige — Punkter, hvor der opnaaedes Enighed mellem Udvalgets Flertal og mig, har rettet de tidligere Forslag i Overensstemmelse hermed, hvorimod jeg paa den anden Side for de mange som oftest mere underordnede Punktets Vedkommende, hvor saadan Enighed ikke opnaaedes, har givet det foreliggende Lovforslag en saadan Affattelse, som jeg troede, at det vilde være rigtigt og forsvarligt at søge at faa gennemført.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa hele den store Række af Enkeltheder, hvori det nu forelagte Forslag adskiller sig fra det Forslag, som blev forelagt i Fjor. Jeg opfatter nemlig Forelæggelsen saaledes, at den i Virkeligheden kun er et nødvendigt Led i Genoptagelsen af Arbejdet mellem Udvalget og mig og mellem os og det høje Ting om den endelige Vedtagelse af Lovforslaget. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til det høje Ting i det Haab, at det snarest muligt maa lykkes atter at faa Forslaget i Udvalg, saaledes at vi inden ret længe ville kunne naa til 2den og 3die Behandling her i Tinget, saa at Sagen paa et tidligt Tidspunkt af denne Samling kunde komme op til det andet høje Ting.

Lovforslaget vedrørende Brandpolitiets Ordning er nøje overensstemmende med det Forslag, som jeg ved Slutningen af forrige Samling fremlagde, og hvortil jeg altsaa vil kunne indskrænke mig til at henvise.

Det tredje Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, nemlig Forslag til Lov om Ophævelse af Kjøbenhavns Brandvæsens Reservekorps, er enslydende med et Forslag, som jeg fremsatte i det andet Ting i Fjor. Til min Overraskelse viste det sig der, at Forslaget vakte i alt Fald nogle Betæneligheder, thi uagtet det hverken i Henseende til Omfang eller i Henseende til Overskuelighed var af nogen meget stor Rækkevidde, lykkedes det dog ikke at faa det til 2den Behandling i det andet høje Ting. Jeg har derfor troet, at det, inden denne Sag gik videre, kunde være rigtigt at forelægge Lovforslaget her i Tinget for at se, hvorledes dette høje Tings Opfattelse af denne Sag maatte være. Kjøbenhavns Brandvæsens Reservekorps er et Korps, som efter min Overbevisning — og jeg tror at turde have Ret til at tale med, da jeg selv har været Sprøjtefører ved Korpset — ikke er til nogen som helst Nytte, men derimod til Byrde og Besvær for adskillige af Byens Borgere Aar efter Aar, og som jeg føler mig forvisset om, at man vil kunne ophæve, uden at Faren for Ødelæggelse ved Ildbrande i Kjøbenhavn i mindste Maade vil forøges. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Det fjerde Forslag endelig, vedrørende Kørselen med Automobile, er et Forslag, der ganske naturlig har maattet trænge sig paa paa en Tid, hvor vi have set, at et ganske betydeligt Samfærdselsmiddel er opstaaet og har begyndt at faa Udbredelse, og hvor det sikkert maa erkendes fra alle Sider, at de Regler for Samfærdselen paa de offentlige Veje, som vi hidtil have haft, og som have været gældende for de gammeldags Køretøjer, ikke længere ville slaa til, ikke ville passe for dette Befordringsmiddel. Jeg har derfor ment det rigtigt at søge udarbejdet et Lovforslag vedrørende Kørsel med denne ny Art af Køretøjer, og det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, indeholder Regler dels om, hvorledes Automobile skulle være indrettede, og dels om, hvorledes de maa køre, og hvor de maa køre. Jeg tror i det hele taget, at det er ret udtømmende, saaledes at der, naar man kommer op til det andet høje Ting, ikke